

IV. Створення ефективних систем і технологій для самоконтролю знань студентами, а також для контролю й оцінки знань студентів викладачами. В останні роки в навчальному процесі почали активно використовуватись комп'ютерні технології, тестові системи перевірки знань, змінився підхід до проведення екзаменів, до змісту екзаменаційних білетів, введено 100-бальну систему оцінки знань студентів. Головна мета всіх нововведень — підвищити рівень підготовки студентів. Але у нововведеннях є й певні недоліки. Головним з них є втрата тісного особистого контакту викладача із студентами.

Л. В. Руденко, канд. екон. наук, доцент,
докторант кафедри міжнародного менеджменту,

Н. В. Герман, доцент,
начальник навчального відділу
Полтавський університет
споживчої кооперації України

ВПЛИВ ВІРТУАЛЬНО-ТРЕНІНГОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ НАВЧАННЯ НА ЯКІСТЬ ПІДГОТОВКИ ФАХІВЦІВ

Сучасне інформаційне суспільство ставить перед вищими навчальними закладами завдання з підготовки фахівців, які здатні гнучко адаптуватися у мінливих умовах професійної діяльності, професійно набувати необхідні знання та застосовувати їх на практиці, критично мислити, своєчасно визначити проблеми в процесі практичної діяльності і шукати новітні технології.

Виходячи з означених завдань, перед студентами постає проблема поліпшення якості засвоєння матеріалу навчальних дисциплін, вирішенню якої може сприяти запровадження віртуально-тренінгової технології їх самостійної роботи.

Передумовами для реструктуризації навчального процесу і переходу на інноваційні технології навчання слід вважати :

- формування належного кадрового потенціалу;
- розвиток інформаційних ресурсів і комп'ютерних технологій;
- вивчення та розповсюдження в педагогічному колективі досвіду дистанційного навчання;
- удосконалення організаційної структури управління навчально-виховним процесом;
- створення структурованої комп'ютерної і телекомунікаційної мережі.

Реалізація завдань, пов'язаних із підготовкою фахівців нового покоління, передбачає перебудову навчального процесу шляхом збільшення часу на самостійну роботу студентів, що, в свою чергу, вимагає створення нового арсеналу методичного забезпечення самостійної роботи студентів та аудиторних навчальних занять на основі комп'ютерних технологій.

Технологічна процедура організації самостійного навчання студентів може бути наступною:

1. Вхідне тестування студентів із дисципліни. Розподіл студентів за його результатами на 3 підгрупи : А — слабкі; В — сильні; С — здатні навчатися за індивідуальним графіком.

2. Складання індивідуального тематичного плану з дисципліни для кожної групи (А, В, С) студентів окремо, де мають бути: назви всіх розділів (юнітів) курсу з переліком навчально-методичної літератури; перелік практичних та семінарських занять із визначенням завдань до кожної юніти; час і порядок тестування з юніт.

3. Організація самостійної роботи студентів у мультимедійних електронних бібліотеках через Інтернет-мережу, де усі підручники, конспекти лекцій, глосарії, збірники задач, тести тощо накопичуються у вигляді гіпертекстових документів на сервері і доступні практично з будь-якої ПЕОМ у комп'ютерних лабораторіях або читальних залах.

Важливо дотримуватись вимоги, щоб на початку семестру студентові надавався доступ тільки до матеріалу перших юніт з кожної дисципліни. Після успішного проходження тренінгу і тесту з першої юніти студенту надається доступ до наступної.

У разі неуспішного проходження тестування за першим разом, процедура повторного складання тесту, поза зазначеним у індивідуальному плані терміном, визначається викладачем.

На думку фахівців, використання віртуально-тренінгових технологій самостійної роботи студентів буде сприяти: удосконаленню професійної підготовки фахівців та їхньому працевлаштуванню; підвищенню інформаційної культури всіх учасників освітнього процесу, від студента і викладача до керівництва університету, а отже, позитивно впливатиме на якість підготовки фахівців.